

Nr 6.

Av herr **Leander**, om ändring av 2 § i lagen angående verkställighet i vissa fall av straff, ådömt genom icke laga kraft ägande utslag.

Genom lag den 26 mars 1909 angående verkställighet i vissa fall av straff, ådömt genom icke laga kraft ägande utslag, stadgas i § 2, att förklaring över utslag av häktad ej må gälla, då ej den dömde före den dag, då förklaringen avgives, och efter den dag, då utslaget för honom vid rätten avkunnades eller, om det ej sålunda avkunnats, blev honom annorledes delgivet, inom fängelset haft betänketid under två dagar i följd. Nöjdförklaring har alltså icke gällande kraft, om den avgives under andra dagen efter den, då den häktade och till frihetsstraff dömde av utslaget erhöll del, utan laglig blir den först, om den sker å tredje dagen därefter.

Angående icke häktad person är däremot genom ovan nämnda lag sörjt för, att en snabbare verkställighet av ett ådömt frihetsstraff må kunna äga rum. En sådan person är nämligen medgivet att omedelbart efter erhållen del av utslaget förklara sig nöjd med detsamma och börja undergå straffet. Underligt nog har man icke ansett sig böra tillerkänna en häktad person en dylik rätt.

Uppenbart är emellertid, att många häktade icke behöva eller önska sig den betänketid, som lagen föreskriver, utan att de äro färdiga att genast avgiva nöjdförklaring. Detta gäller särskilt dem, som dömas till kortare frihetsstraff men om vilka rätten förordnar, att de skola i häktet kvarstanna, tills utslaget vunnit laga kraft. För dessa är det i allmänhet ingen uträkning att gå till högre rätt, enär de icke kunna vänta dess utslag förrän inemot den tid, då straffet redan är fullbordat, ifall de genast börja avtjäna detsamma. Det synes billigt, att tillfälle beredes dessa i likhet med den icke häktade att utan tidsfrist få avgiva förklaring över utslaget. Också framställa de ofta frågan, om det tillåtes dem att omedel-

bart börja avtjäna straffet. Vilja de däremot ha betänketid, hindrar ingenting, att de i fortsättningen erhålla sådan icke blott ett par utan flera dagar.

Härtill kommer, att för vissa häktade personer kan ännu längre tid förflyta, innan de sättas i tillfälle att förklara sig över ett angående dem meddelat utslag. De fångar nämligen, som utsändas på rannsaking en längre väg och icke hinna återvända till fängelset förrän efter 2 à 3 dagar, få sedan enligt den tolkning, som givits lagrummet, vänta med förklaringsavgivande, tills de efter återkomsten tillbragt två dagar i följd inom fängelset, d. v. s. först på tredje dagen efter den dag, då de återkommit från rannsakingen. På sådant sätt hinna 5 à 6 dagar förgå emellan utslagets avkunnande och nöjdförklaringen. Därigenom kan deras strafftid utan något deras förvållande sägas bli förlängd åtskilliga dagar. (Se härom J. O:s ämbetsberättelse för år 1919 sid. 116).

Det synes mig, som här berörda bestämmelse om en häktad persons betänketid av två dagar i följd, innan det medgives honom att förklara sig nöjd över utslag, bör ur lagen avlägsnas, och tillåter jag mig förden skull, under hänvisning till vad jag ovan anfört, vördsamt hemställa,

det riksdagen ville för sin del besluta, att § 2 i lag den 26 mars 1909 angående verkställighet i vissa fall av straff, ådömt genom icke laga kraft ägande utslag, måtte erhålla följande lydelse: Vill någon, som hålles häktad, avgiva förklaring, varom i 1 § är sagt, skall det i vittnens närvaro ske: om den dömde förvaras i länsfängelse, inför dess föreståndare; om den dömde hålles i militärhäkte, inför den befälhavare, som över häktet har uppsikt, och i övriga fall inför tillsyningsmannen eller föreståndaren vid häktet. Vid länsfängelse må dock förklaringen upptagas jämväl av K. B. Ej må förklaringen gälla, där ej vid tiden för dess avgivande utslaget eller rättens eller domarens bevis om den ådömda bestraffningen och den utgång i övrigt, målet såvitt den dömde rörer genom utslaget erhållit, kommit den myndighet tillhanda, varom nu är sagt.

Stockholm den 16 januari 1923.

Ulrik Leander.